

Arrest

**nr. 96 699 van 7 februari 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 november 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN DER SCHUEREN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen België binnen op 7 december 2009 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 21 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Tikuligadh (Rupandehi district). U behoort tot de Magar-kaste. U bent gehuwd met P.(...) A.(...) (O.V. 6.542.395) met wie u in Butawal (Rupandehi district) woonde. Omdat u huwde met iemand van een andere kaste – uw echtgenoot is een Chhetri – verbrak uw familie het contact met jullie. Uw echtgenoot was in Nepal actief voor een monarchistische partij. Uw echtgenoot had een eigen apotheek. Als gevolg van zijn politieke voorkeur kende uw echtgenoot problemen met een andere apotheker, een Maobadi-aanhanger die aandelen bezat in het ziekenhuis waar u werkte. Zo werd uw echtgenoot op 10.7.2005 (26 oktober 2008) in zijn apotheek door Maobadi aangevallen. Diezelfde avond verzamelden enkele mensen zich aan jullie woning en riepen dat jullie de apotheek dienden te sluiten. Als gevolg van de problemen van uw echtgenoot met de collega-apotheker kreeg u uw ontslag uit het ziekenhuis waar u werkte. Als gevolg hiervan trokken jullie naar een vriend in Thutepipal, Bhairahawa (Rupandehi district). Op 12.6.2006 (28 september 2009) werden u en uw echtgenoot door leden van de Janantantrik Terai Mukti Morcha (JTMM) aangevallen. JTMM had jullie eerder 200.000 NR gevraagd, maar jullie hadden dat niet betaald. U was toen zwanger. Doordat u viel verloor u uw baby. U en uw echtgenoot werden voor verzorging naar het ziekenhuis gebracht en die avond bespraken jullie jullie vlucht uit Nepal. Op 11.7.2009 (28 oktober 2009) verliet u Bhairawa en trok u naar Delhi waar u een dag later aankwam. Op 7 december 2009 vloog u van Delhi, via Oostenrijk, naar Frankrijk. Op 8 december 2009 vroeg u asiel in België. Bij uw terugkeer vreest u het moeilijk te hebben omdat u niemand meer heeft in Nepal. U bent in het bezit van een verwantschapsattest; een schooldiploma en een puntenlijst; een brief van het ziekenhuis waar u werkte betreffende uw ontslag; een Nepalees medisch attest dd. 12.6.2006 (28 september 2009) betreffende de verwondingen die bij u werden vastgesteld en de behandeling die u kreeg; en een Belgisch medisch attest dd. 21 september 2010 betreffende uw toenmalige zwangerschap.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake werden uiteengezet door uw echtgenoot P.(...) A.(...). In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan de door u aangehaalde vluchtroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde met een door uw smokkelaar geregeld paspoort van Delhi naar Frankrijk te zijn gereisd (CGVS, p.4). Omdat uw smokkelaar Indisch was, vermoedt u dat het een Indisch paspoort betrof, maar u weet dit niet zeker. Met uitzondering van de naam die u volgens dit paspoort droeg, bent u niet op de hoogte van de andere persoonsgegevens (geboortedatum, -plaats en adres) opgenomen in dit paspoort (CGVS, p.4). U kon ook niet zeggen of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p.4). Uw echtgenote wist evenmin dergelijke details te geven (CGVS partner, p.3-4). Gelet op het grote risico om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Indien u India werkelijk met een vals internationaal paspoort zou hebben verlaten, kan worden verondersteld dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in dit document. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van asielrelaas in het algemeen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat niet het minste geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat uw problemen met de Maobadi/YCL in Butawal deels ingegeven werden door uw lidmaatschap bij de RPP-N. Er kan immers geen enkel geloof gehecht worden aan uw lidmaatschap tot deze partij. Zo stelde u verkeerdelijk dat Kamal Thapa de enige nationale voorzitter is die de RPP-N heeft gekend (CGVS, p.6). In werkelijkheid bekleedde Rabindra Nath Sharma van oktober 2006 tot maart 2008 de functie van nationale voorzitter van uw partij. U herkende Rabindra Nath niet als dusdanig. Integendeel, u beweerde dat hij nooit actief is geweest voor uw partij (CGVS, p.8). In tegenstelling tot uw bewering dat Kamal Thapa vrijwillig de moederpartij RPP verliet om de RPP-N op te richten, werd Kamal Thapa echter uit de RPP gezet (CGVS, p.6). U stelt dat Kamal Thapa de laatste vijf

jaar voor uw vertrek uit Nepal in 2009 niet meer gearresteerd werd. Uit informatie blijkt echter dat Kamal Thapa in januari 2007 werd aangehouden. Dat u niet op de hoogte bent van deze aanhouding is weinig aannemelijk. Thapa werd immers beschuldigd aanstoker te zijn van het opgelaaide geweld in de Terai en zijn vrijlating werd in februari 2007 door de Supreme Court bevolen. Uw bewering dat de RPP-N vier rechtstreeks verkozen parlementsleden had na de parlementsverkiezingen van 10 april 2008 strookt evenmin met informatie (CGVS, p.7). De vier leden werden immers onrechtstreeks verkozen. Tot slot stelde u verkeerdelijk dat Kamal Thapa ten tijde van deze parlementsverkiezingen tegen een samenwerking met de Maoïsten was (CGVS, p.7). Thapa achtte dergelijke samenwerking wel mogelijk aangezien Maoïsten ook nationalistisch zijn. Wat betreft uw lidkaart van de RPP-N dient vastgesteld te worden dat opdat een document bewijswaarde zou hebben deze ondersteund dient te worden door een coherent en geloofwaardig relaas wat in casu niet het geval is.

Hoe dan ook, wat betreft uw problemen met de Maobadi/YCL en met JTMM heeft u geenszins aannemelijk gemaakt zich niet elders (permanent) in Nepal te kunnen vestigen om dergelijke problemen in de toekomst te vermijden. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat zowel uw problemen met Maobadi/YCL als uw problemen met JTMM zich afspeelden in het Rupandehi district (CGVS, p.14). Wat betreft de problemen die u in Butawal met Maobadi/YCL kende dient verder verwezen te worden naar bovenstaande vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat deze ingegeven zijn door uw politieke voorkeur. Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw problemen met Maobadi/YCL pas begonnen nadat u in het vaarwater van een collega-apotheker terechtkwam nadat de man inkomsten door u verloor (CGVS, p.21). U heeft in Butawal geen andere problemen gekend die hebben geleid tot uw vertrek (CGVS, p.11). Uit informatie blijkt dat wie het slachtoffer is van afpersingspraktijken door Maobadi/YCL zich gemakkelijk ergens anders (bv. Kathmandu) kan vestigen om hier niet langer meer bloot aan te moeten staan. Ook wat betreft uw problemen met JTMM in Bhairahawa die werden ingegeven door het feit dat u een Pahadi (een inwijkeling uit de heuvels) bent (CGVS, p.14-16), dient gewezen te worden op informatie waaruit blijkt dat de actieradius van gewapende criminele organisaties zoals JTMM zich beperkt tot de Terai. Terai-groeperingen hebben geen nationaal netwerk. Ze opereren enkel in hun eigen lokale 'zones' en zullen zich normaliter niet verplaatsen naar de heuvels buiten de Terai-vlakte of naar Kathmandu. Uw verklaring zich niet elders in Nepal, buiten het Rupandehi-district, te kunnen vestigen, omdat u er niet aan dacht om u bv in Kathmandu te vestigen aangezien u zowel in Butawal als in Bhairahawa problemen kende en omdat u door YCL was aangevallen kan gezien bovenstaande vaststellingen niet weerhouden worden (CGVS, p.16-17). Uw echtgenote haar verklaring vroeger of later toch problemen te krijgen, kan gezien bovenstaande vaststellingen evenmin weerhouden worden (CGVS partner, p.9). Dat u op andere plekken in Nepal niemand kent die u in geval van moeilijkheden kunnen helpen is een probleem van louter sociale aard wat niet onder de criteria valt van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS, p.22 en CGVS partner, p.13).

Wat betreft het feit dat uw familie en schoonfamilie contact met jullie verbraken als gevolg van jullie huwelijk, dient vastgesteld te worden dat dergelijke probleem op zich geenszins zwaarwichtig genoeg is om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U legde immers uit dat u en uw echtgenote niet langer werden uitgenodigd op feestjes en ceremonies. U en uw echtgenote hebben bovendien elk nog contact met een zus (CGVS, p.2 en 17). U stelde ook dat u enkel met uw familie problemen kende als gevolg van uw huwelijk (CGVS, p.17).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw overige documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw scholing, uw professionele vaardigheden en uw problemen staan op zich immers niet ter discussie." Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit, uw scholing, uw toenmalige zwangerschap, uw ontslag en de verwondingen die u opliep op 12.6.2006 (28 september 2009) worden immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier alsmede uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot P.A. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest 96 698 van 7 februari 2013 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot P.A. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“ 2.3. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Nepal te zijn ontvlucht omwille van problemen enerzijds met Maobadi/YCL-leden en anderzijds met leden van de Janantantrik Terai Mukti Morcha (JTMM). De Maobadi bedreigden verzoeker en eisten geld omwille van het feit dat zijn apotheek te sterke concurreerde met deze van R.P.S., een Maobadi-aanhanger die de inkomsten van zijn zaak door verzoeker zag slinken. Nadat hij verhuisd was en als huizenmakelaar was beginnen te werken kreeg verzoeker ook problemen met de JTMM-leden. Ook deze groepering eiste geld van verzoeker omwille van een professioneel conflict met één van hun leden, N. K., een collega-makelaar die zijn plannen om een bepaalde grond aan een klant te verkopen door verzoeker zag gedwarsboomd.

Op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Daargelaten de vaststelling dat zoals verder zal blijken, aan verzoekers bewering dat zijn problemen deels ingegeven zijn door zijn politieke voorkeur niet het minste geloof kan worden gehecht, de door hem aangehaalde feiten reeds van voor oktober 2009 dateren en verzoeker niet in concreto aantoon dat hij heden in zijn land van herkomst nog steeds zou worden gezocht of vervolgd, toont verzoeker niet aan dat hij zich niet elders in Nepal kan vestigen om zo te ontsnappen aan zijn beweerdde problemen, die zich blijken zijn verklaringen allen in het Rupandehi district voordeden.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing, “Nepal” - “Veiligheidssituatie in Nepal”, d.d. 30 mei 2012), waarvan een belangrijk deel werd verkregen tijdens de missie naar India en Nepal die het Commissariaat-generaal in de lente van 2012 ondernam en die voorts afkomstig is van talrijke vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, blijkt dat wie momenteel het slachtoffer zou zijn van afpersingspraktijken door de YCL/UCPN(M) zich gemakkelijk ergens anders in Nepal kan vestigen, bijvoorbeeld in het dichtstbijzijnde district of in de hoofdstad Kathmandu, om problemen in de toekomst te vermijden. Dit geldt blijkens de informatie ook voor slachtoffers die politiek actief zijn, behoudens voor zeer hoge politieke profielen en in zeer specifieke en uitzonderlijke gevallen waar er een complexe, lange en specifieke voorgeschiedenis is. Volgens een woordvoerder van een belangrijke NGO in Kathmandu is de actieradius van de gewapende criminele groeperingen vandaag beperkt tot de Terai. De Terai-groeperingen hebben geen nationaal netwerk. Ze opereren enkel in hun eigen lokale zones en zullen zich niet verplaatsen naar de heuvels of naar Kathmandu. Nog volgens deze informatie hebben deze gewapende bendes hoofdzakelijk een criminele agenda zonder dat er sprake is van individuele vervolging. Hun enige bedoeling is het in stand houden van een angstklimaat om zo de mensen te kunnen afpersen. Voor wie zich bedreigd voelt is het perfect mogelijk om zich in een grote stad te gaan vestigen, ook zijn er in Nepal geen administratieve obstakels die een verhuis naar een andere regio verhinderen. Het hoofd van INSEC, Subodh Rai Pyakurel, bevestigt dat er voor slachtoffers van afpersing momenteel een binnenlands vluchtalternatief voorhanden is indien dit nodig zou blijken. Ook voor personen die omwille van politieke en/of etnische redenen vrezen het doelwit te worden van een of andere groepering is er geen probleem om naar een andere regio te verhuizen, aldus Subodh Rai Pyakurel die erop wijst dat de lokale bendes immers geen “target potential” hebben om buiten hun eigen zones te opereren. Volgens een researcher aan het Noorse Internationale Vredesinstituut moet iemand al een bijzonder hoog profiel hebben om momenteel nog als een doelwit van de YCL gezien te worden in het hele land. Uit de informatie blijkt voorts dat er omwille van de onrust en het geweld in de Terai-regio en het algemene “anti-Pahadi-klimaat” dat er heerst, vele Pahadi's naar de heuvels zijn uitgeweken. Velen van hen vestigden zich ten noorden van de East West Highway bij andere Pahadi-gemeenschappen. Anderen zijn zich nog verder in de stedelijke gebieden gaan vestigen. Ook rijke Madhesi's, die zelf ook het slachtoffer werden van de praktijken van de gewapende groeperingen in de Terai-regio, weken uit om zich in de stedelijke gebieden, en voornamelijk in Kathmandu, te gaan vestigen. Op grond van deze informatie kon de

bestreden beslissing dan ook terecht besluiten dat er voor verzoeker een binnenlands vestigingsalternatief voorhanden is.

Verzoeker weerlegt deze informatie niet en beperkt zich dienaangaande in zijn verzoekschrift tot de stelling dat hij door zijn lidmaatschap bij de RPP-N partij en zijn origine (...) steeds gevisieerd zal worden.

Echter, aan verzoekers beweerde lidmaatschap van de RPP-N en engagement kan geen enkel geloof worden gehecht. Hij verklaarde immers verkeerdelijk dat Kamal Thapa de enige nationale voorzitter is die de RPP-N heeft gekend. Verder gaf hij foutief aan dat Rabindra Nath Sharma, die blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier van oktober 2006 tot maart 2008 de functie van nationale voorzitter van de partij bekleedde, nooit actief was geweest voor de partij. Voorts hield hij verkeerdelijk voor dat Kamal Thapa vrijwillig de moederpartij RPP had verlaten om de RPP-N op te richten, terwijl deze in werkelijkheid uit de partij was gezet. Hij bleek er ook niet van op de hoogte te zijn dat Kamal Thapa begin 2007 gearresteerd werd. Tevens beweerde hij foutief dat de RPP-N na de parlementsverkiezingen van 10 april 2008 vier rechtsreeks verkozen parlementsleden had, terwijl zij onrechtstreeks verkozen werden. Daarnaast verklaarde hij nog verkeerdelijk dat Kamal Thapa ten tijde van die parlementsverkiezingen tegen een samenwerking met de Maoïsten was. De door verzoeker aangebrachte lidkaart van RPP-N wijzigt niets aan de vaststelling dat aan zijn beweerde lidmaatschap van en engagement voor die partij niet het minste geloof kan worden gehecht. Om enige bewijswaarde te hebben, moet dit document namelijk ondersteund worden door precieze, geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is (cf. RvS 14 juli 2011, nr. 7257 (c)). Nu geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde lidmaatschap van de RPP-N, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn bewering omwille van zijn politieke voorkeur in Nepal steeds voor zijn leven te zullen moeten vrezen. Bovendien, zelfs al zou er enig geloof aan zijn politieke overtuiging kunnen worden gehecht, quod non, dan nog blijkt uit bovenvermelde informatie dat het enkel voor personen met een hoog politiek profiel en met een complexe en specifieke voorgeschiedenis, moeilijk is om zich veilig en probleemloos elders in Nepal te vestigen.

Wat de vrees betreft gevisieerd te zullen worden omwille van zijn Pahadi-herkomst, merkt de Raad op dat uit voormelde aan het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat soms Madhesi-groeperingen Pahadi's viseren enkel en alleen omwille van raciale redenen, doch de motieven van deze groeperingen in de meeste gevallen crimineel zijn. Vele Pahadi's zijn mettertijd uit de Terai-regio weggedreven of weggetrokken door toedoen van de er heersende gewapende groeperingen. De informatie toont aan dat er in de Terai een algemeen "anti-Pahadi-klimaat" heerst. Er blijkt echter nergens uit dat, en verzoeker breng geen info aan die hierop zou wijzen, in heel Nepal Pahadi's omwille van hun afkomst (uit de Himalaya) zouden worden gevisieerd en vervolgd. Integendeel, blijkens de informatie controleren de Pahadi's vandaag nog steeds voor een stuk de politiek, het openbaar bestuur en het leger in Kathmandu alsook een onevenredig deel van de natuurlijke hulpbronnen in heel het land. Personen die zoals verzoeker vrezen het doelwit te worden van een of andere groep omwille van etnische redenen hebben bijgevolg een vestigingsalternatief elders in Nepal.

Met betrekking tot zijn algemene stelling dat verzoeker via een familielid vernam dat de leden van de JTMM nog steeds actief naar hem op zoek zouden zijn, merkt de Raad op dat dit een algemene bewering is die hij niet in minst in concreto aantoonst of aannemelijk maakt.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zich probleemloos elders in zijn land van herkomst kan vestigen om aan zijn verklaarde problemen te ontkomen en gelijkaardige problemen in de toekomst te vermijden. Verzoeker toont geenszins het tegendeel aan. Integendeel, uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat zijn ingeroepen problemen louter lokaal zijn en niets hem verhindert zich probleemloos elders in Nepal te vestigen. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermings-status op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) te weigeren.

Er zijn geen gegevens voorhanden en verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER